

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

منية المرید

جایگاه عمل به علم ۶

جلسه ۴۸

استاد بندانی نیشابوری

عمل کردن به علم:

اما علمی که در مورد معرفت الهی است و سایر علمی که معرفت الهی بر آن متوقف است، مثل علوم عقلی، مثال شخصی که علم به این علوم دارد ولی در وادی عمل به آنها و عمل به اوامر و حدود الهی اهمال می کند، مثال کسی است که می خواهد خدمت پادشاهی را انجام دهد که اخلاقیات، اوصاف، شکل و سایر مشخصات آن پادشاه را به خوبی می داند اما آنچه پادشاه دوست دارد یا از آنها بدش می آید یا مورد غضب پادشاه است را نمی داند یا اینکه این موارد را هم می داند ولی کارهایی را انجام می دهد که مورد غضب پادشاه بوده و از تمایلات و خواسته های پادشاه چیزی انجام نمی دهد و با این حال قصدش خدمت و تقرب به پادشاه است.

اگر این شخص تمام دانسته های خود را رها کند و به برخی از مواردی که می داند به درستی عمل کند، قطعاً به هدف خود نزدیکتر خواهد شد، لذا کوتاهی این شخص در عمل و تبعیت او از خواسته های نفسانی خویش نشانگر این است که فقط معرفت به اسامی و عنوان ها پیدا کرده است و از باطن امور و معانی غافل است زیرا اگر معرفت صحیحی نسبت به حق خداوند داشت قطعاً تقوای الهی پیشه می کرد و از خدا می ترسید، کما اینکه خداوند متعال در قرآن کریم اینگونه می فرماید: «إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ» و از میان اصناف بندگان تنها مردمان عالم و دانا مطیع و خدا ترسند.

و قابل تصور نیست که انسان عاقلی شیر را بشناسد و از آن نترسد و حذر نکند، کما اینکه خداوند متعال به حضرت داود (علیه السلام) اینگونه وحی فرمود: از من بترس همانگونه که از جانور شکارگر و نیرومند ترسانی و همچنین در زبور آمده است: اساس حکمت، ترس از خدای متعال است.